

The Effectiveness of Motivational Interviewing on Self-Compassion, Social Desirability and Emotional Reactivity in Infertile Women

1. Fatemeh Kahaki[✉]: Department of Psychology, Payame Noor University, Tehran, Iran

*Corresponding Author's Email: kahaki@pnu.ac.ir

Received: 2025-08-01

Revised: 2025-09-11

Accepted: 2025-11-03

Published: 2025-11-08

How to Cite: Kahaki, F. (2025). The Effectiveness of Motivational Interviewing on Self-Compassion, Social Desirability and Emotional Reactivity in Infertile Women. *Psychology of Motivation, Behavior, and Health*, 3(3), 1-13.

Abstract

Introduction and Aim: Infertile women face many cognitive, social, and emotional problems in their lives. Therefore, the present study was conducted with the aim of determine the effectiveness of motivational interviewing on self-compassion, social desirability and emotional reactivity in infertile women.

Methodology: This research was a quasi-experimental with a pre-test, post-test and two-month follow-up design with a control group. The population of the present study was all infertile women referred to Imam Ali (AS) Hospital of Zahedan city in the spring of 2025 year. The study sample was 40 people who were selected by purposive sampling and randomly assigned to two equal groups (20 people in each group). The experimental group trained 8 sessions of 75 minute by motivational interviewing method (two sessions per week for one month), and the control group remained on the waiting list for training. The research instruments included the Self-Compassion Scale (Neff, 2003), Social Desirability Scale (Crowne and Marlowe, 1960) and Emotional Reactivity Scale (Nock et al., 2008). The data of this study were analyzed using methods of chi-square, analysis of variance with repeated measures and Bonferroni post hoc test in SPSS-27 software.

Findings: The results of this research showed that there was a significant difference between infertile women of the experimental and control groups in all three variables of self-compassion, social desirability and emotional reactivity. In the other words, motivational interviewing increased self-compassion and social desirability and decreased emotional reactivity in infertile women ($P < 0.001$).

Conclusion: According to the results of this study, counselors and psychologists can use motivational interviewing along with other educational methods to improve psychological characteristics, including increasing self-compassion and social desirability, and reducing emotional reactivity in infertile women.

Keywords: Motivational Interviewing, Self-Compassion, Social Desirability, Emotional Reactivity, Infertile Women.

Copyright: © 2025 by the authors. Published under the terms and conditions of Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International (CC BY-NC 4.0) License.

Extended Abstract

Introduction and Aim

Infertility is considered a stressful, critical, threatening and challenging experience for the stability of marital life all over the world and in all cultures and has numerous individual, family, social and emotional consequences (Karakas et al., 2024). Infertility reduces the quality of life and increases tensions in marital relationships, sexual dysfunction and numerous psychological problems (De Boer et al., 2020). Infertility is defined as the inability to conceive after one year of regular intercourse without using contraceptive methods (Nwosu et al., 2022). Infertility and its emotional, social and psychological damage cause infertile couples to endure more stress every day and threaten the quality of their marital life (Sharma et al., 2023).

One of the challenges faced by infertile women is a decline in self-compassion (Njogu et al., 2023). Self-compassion is a feeling of openness to one's own suffering and a desire to alleviate it with kindness. In other words, this construct refers to a sense of caring and kindness towards oneself, adopting a non-judgmental attitude with understanding and appreciation for one's own inadequacies and failures (Genin et al., 2022). Self-compassion is made up of three components of self-kindness versus self-judgment, a sense of commonality versus isolation, and mindfulness versus overidentification (Neff, 2023).

Another challenge faced by infertile women is social change (such as social desirability) (Ozturk et al., 2021). Social desirability refers to the general tendency of individuals to reject or deny socially undesirable characteristics and to affirm or affirm socially desirable characteristics (King et al., 2022). In fact, social desirability refers to the presentation and display of a socially acceptable response, not necessarily a correct response. In other words, this construct refers to the individual's tendency to respond in a way that is desirable and approved by others, society, and social experiences, even if these responses do not reflect the reality of behaviors, feelings, and beliefs (Tan et al., 2022).

Another potential challenge faced by infertile women is emotional change (e.g., increased emotional reactivity) (Zhou et al., 2025). Emotional reactivity is a set of survival-promoting responses that prepares an individual for action and leads to behavioral responses related to stimuli that elicit emotional reactions in order to demonstrate an appropriate emotional and affective response (Mettler et al., 2025). Increased

emotional reactivity predisposes individuals to problems and challenges in emotion regulation and paves the way for increased maladaptive and self-harming or even other-harming behaviors (Schnabel et al., 2022).

One of the methods of improving psychological characteristics is the motivational interviewing method (Lim et al., 2025). This method combines client-centered, cognitive-behavioral, and humanistic methods to help clients resolve or resolve ambivalent feelings by increasing internal motivation to change behavior (Uzun & Ozmaya, 2022). Motivational interviewing uses four main techniques: expressing empathy, highlighting and emphasizing differences in lifestyle, using mature defenses instead of immature and immature reactions, and overcoming potential resistance from the client and supporting and encouraging him to use his abilities and skills (Miller, 2023).

Infertile women face many cognitive, social, and emotional problems in their lives. One of the effective methods whose effectiveness on self-compassion, social desirability and emotional reactivity variables has not been studied or has been studied less is motivational interviewing. The results of this study can help specialists and therapists to improve the characteristics of infertile women who face many problems and challenges, to better understand their psychological issues, and to determine the effectiveness of motivational interviewing on them. Therefore, the present study was conducted with the aim of determine the effectiveness of motivational interviewing on self-compassion, social desirability and emotional reactivity in infertile women.

Methodology

This research was a quasi-experimental with a pre-test, post-test and two-month follow-up design with a control group. The population of the present study was all infertile women referred to Imam Ali (AS) Hospital of Zahedan city in the spring of 2025 year. The study sample was 40 people who were selected by purposive sampling and randomly assigned to two equal groups (20 people in each group).

The selection criteria for infertile women in the present study included 2 to 10 years of marriage and marital life, not using any contraceptive methods, age 26 to 35 years, minimum high school diploma, no history of divorce, no history of receiving motivational interviewing, no stressful events such as divorce and death of relatives in the past three months, no use of other educational or therapeutic

methods simultaneously, and no receipt of psychological services in the past three months. Also, the exclusion criteria from the study included withdrawal from further cooperation, non-cooperation in intervention sessions, and absence of more than one session.

The experimental group trained 8 sessions of 75 minute by motivational interviewing method (two sessions per week for one month), and the control group remained on the waiting list for training. The research instruments included the Self-Compassion Scale (Neff, 2003), Social Desirability Scale (Crowne and Marlowe, 1960) and Emotional Reactivity Scale (Nock et al., 2008). The data of this study were analyzed using methods of chi-square, analysis of variance with repeated measures and Bonferroni post hoc test in SPSS-27 software.

Findings

There was no dropout in either the experimental or control groups, and the participation rate was 100% in

both groups. The infertile women in the experimental and control groups did not differ significantly in terms of age range, length of marriage, and education ($P>0.05$).

The results of this research showed that there was a significant difference between infertile women of the experimental and control groups in all three variables of self-compassion, social desirability and emotional reactivity. In the other words, motivational interviewing increased self-compassion and social desirability and decreased emotional reactivity in infertile women ($P<0.001$).

Discussion and Conclusion

According to the results of this study, counselors and psychologists can use motivational interviewing along with other educational methods to improve psychological characteristics, including increasing self-compassion and social desirability, and reducing emotional reactivity in infertile women.

اثربخشی مصاحبه انگیزشی بر خودشفقتی، مطلوبیت اجتماعی و واکنش پذیری هیجانی در زنان نابارور

۱. فاطمه کهکی[✉]، گروه روان‌شناسی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

*ایمیل نویسنده مسئول: kahaki@pnu.ac.ir

انتشار: ۱۴۰۴/۰۸/۱۷

پذیرش: ۱۴۰۴/۰۸/۱۲

بازنگری: ۱۴۰۴/۰۶/۲۰

دریافت: ۱۴۰۴/۰۵/۱۰

چکیده

مقدمه و هدف: زنان نابارور در زندگی خود با مشکل‌های شناختی، اجتماعی و هیجانی بسیاری مواجه هستند. بنابراین، پژوهش حاضر با هدف تعیین اثربخشی مصاحبه انگیزشی بر خودشفقتی، مطلوبیت اجتماعی و واکنش‌پذیری هیجانی در زنان نابارور انجام شد.

روش‌شناسی: این پژوهش نیمه‌آزمایشی با طرح پیش‌آزمون، پس‌آزمون و پیگیری دو ماهه همراه با گروه کنترل بود. جامعه مطالعه حاضر همه زنان نابارور مراجعه‌کننده به بیمارستان امام علی (ع) شهر زاهدان در فصل بهار سال ۱۴۰۴ بودند. نمونه پژوهش ۴۰ نفر بود که با روش نمونه‌گیری هدفمند انتخاب و به صورت تصادفی در دو گروه مساوی (هر گروه ۲۰ نفر) جایگزین شدند. گروه آزمایش ۸ جلسه ۷۵ دقیقه‌ای (هفته‌ای دو جلسه به مدت یک ماه) با روش مصاحبه انگیزشی آموزش دید و گروه کنترل در لیست انتظار برای آموزش ماند. ابزارهای پژوهش شامل مقیاس خودشفقتی (نف، ۲۰۰۳)، مقیاس مطلوبیت اجتماعی (کراون و مارلو، ۱۹۶۰) و مقیاس واکنش‌پذیری هیجانی (ناک و همکاران، ۲۰۰۸) بودند. داده‌های این مطالعه با روش‌های کای اسکور، تحلیل واریانس با اندازه‌گیری مکرر و آزمون تعقیبی بونفرونی در نرم‌افزار SPSS-27 تحلیل شدند.

یافته‌ها: نتایج این پژوهش نشان داد که بین زنان نابارور گروه‌های آزمایش و کنترل در هر سه متغیر خودشفقتی، مطلوبیت اجتماعی و واکنش‌پذیری هیجانی تفاوت معناداری وجود داشت. به عبارت دیگر، مصاحبه انگیزشی باعث افزایش خودشفقتی و مطلوبیت اجتماعی و کاهش واکنش‌پذیری هیجانی در زنان نابارور شد ($P < 0/001$).

نتیجه‌گیری: طبق نتایج این مطالعه، مشاوران و روان‌شناسان می‌توانند از روش مصاحبه انگیزشی در کنار سایر روش‌های آموزشی جهت بهبود ویژگی‌های روان‌شناختی از جمله افزایش خودشفقتی و مطلوبیت اجتماعی و کاهش واکنش‌پذیری هیجانی در زنان نابارور استفاده نمایند.

نحوه استناددهی: کهکی، فاطمه. (۱۴۰۴). اثربخشی مصاحبه انگیزشی بر خودشفقتی، مطلوبیت اجتماعی و واکنش‌پذیری هیجانی در زنان نابارور. *روان‌شناسی انگیزش، رفتار و سلامت*، ۳(۳)، ۱-۱۳.

کلیدواژگان: مصاحبه انگیزشی، خودشفقتی، مطلوبیت اجتماعی، واکنش‌پذیری هیجانی، زنان نابارور.

مجوز و حق نشر: © ۱۴۰۴ تمامی حقوق انتشار این مقاله متعلق به نویسنده است. انتشار این مقاله به صورت دسترسی آزاد مطابق با گواهی (CC BY-NC 4.0) صورت گرفته است.

مقدمه

ناباروری در همه جهان و در همه فرهنگ‌ها به‌عنوان یک تجربه استرس‌زا، بحرانی، تهدیدکننده و چالش‌انگیز برای ثبات زندگی زناشویی محسوب و دارای پیامدهای متعدد فردی، خانوادگی، اجتماعی و هیجانی می‌باشد (Karakas et al., 2024). ناباروری یکی از معضله‌ها و چالش‌های در حال افزایش در کشورهای در حال توسعه است که به‌عنوان یک معضل، مشکل و چالش بهداشتی محسوب می‌شود (Lu et al., 2025). ناباروری سبب کاهش کیفیت زندگی و افزایش تنش‌ها در روابط زناشویی، اختلال در عملکرد جنسی و مشکل‌های روان‌شناختی متعدد می‌شود (De Boer et al., 2020). ناتوانی در باروری پس از گذشت یک سال مقاربت منظم بدون استفاده از روش‌های پیشگیری از بارداری به‌عنوان ناباروری تعریف می‌شود (Nwosu et al., 2022). ناباروری و آسیب‌های هیجانی، اجتماعی و روان‌شناختی آن سبب می‌شود که زوجین نابارور هر روز استرس بیشتری را تحمل کنند و کیفیت زندگی زناشویی آنها تهدید گردد (Sharma et al., 2023).

یکی از چالش‌هایی که زنان نابارور با آن مواجه هستند، افت خودشفقتی است (Njogu et al., 2023). خودشفقتی احساس گشودگی نسبت به رنج خود و تمایل به تسکین آن با مهربانی است. به عبارت دیگر، این سازه به حس مراقبت و مهربانی نسبت به خود، اتخاذ نگرش عاری از ارزیابی همراه با درک و فهم نسبت به بی‌کفایتی‌ها و شکست‌های خود می‌باشد (Genin et al., 2022). خودشفقتی از سه مولفه مهربانی با خود در مقابل قضاوت خود، احساس مشترکات انسانی در مقابل انزوا و ذهن‌آگاهی در مقابل همانندسازی افراطی می‌باشد (Neff, 2023). خودشفقتی باعث می‌شود افراد ترس کمتری از شکست داشته باشند، خودانتقادگری و انزوای کمتری را تجربه کنند، در مواجهه با موقعیت‌های دشوار نه تنها به لحاظ هیجانی اجتناب نمی‌کنند، بلکه کمتر تحت تاثیر اثرات منفی آن موقعیت قرار می‌گیرند و شایستگی خود را برای مواجهه با رویدادهای چالش‌انگیز مناسب و مطلوب ادراک و ارزیابی می‌کنند (Meneo et al., 2024).

یکی دیگر از چالش‌هایی که زنان نابارور با آن مواجه هستند، تغییر اجتماعی (مانند مطلوبیت اجتماعی) است (Ozturk et al., 2021). مطلوبیت اجتماعی به گرایش عمومی افراد به رد یا انکار ویژگی‌های نامطلوب اجتماعی و تایید یا تصدیق ویژگی‌های مطلوب اجتماعی اطلاق می‌شود (King et al., 2022). در واقع، مطلوبیت اجتماعی به ارائه و نمایش پاسخی قابل قبول از نظر جامعه اشاره دارد، نه الزاماً پاسخی درست. به عبارت دیگر، این سازه به تمایل فرد برای پاسخ‌دهی مطلوب و موردتایید دیگران از نظر دیگران، جامعه و تجربه‌های اجتماعی اشاره دارد، حتی اگر این پاسخ‌ها منعکس‌کننده واقعیت رفتارها، احساس‌ها و باورها نباشد (Tan et al., 2022). افراد دارای مطلوبیت اجتماعی بالا در توصیف ویژگی‌های مثبت خود اغراق و ویژگی‌های منفی خود را انکار و خود را افرادی بسیار اخلاقی، درستکار، صادق و عاری از هر گونه خطا و اشتباه معرفی می‌کنند (Britz et al., 2023).

یکی دیگر از چالش‌های احتمالی که زنان نابارور با آن مواجه هستند، تغییر هیجانی (مانند افزایش واکنش‌پذیری هیجانی) است (Zhou et al., 2025). این سازه دارای چهار جنبه محتوا، شدت، آستانه فعالیت و زمان بازگشت و بیانگر جنبه‌های مختلف پاسخ‌های هیجانی فرد به محرک‌های هیجانی با هدف تنظیم هیجان می‌باشد (Kuiper et al., 2023). واکنش‌پذیری هیجانی مجموعه‌ای از واکنش‌ها برای ارتقای بقا است که فرد را برای عمل آماده می‌سازد و به سمت پاسخ‌های رفتاری مرتبط با محرک‌های ایجادکننده واکنش‌های هیجانی سوق می‌دهد تا بتواند پاسخ عاطفی و هیجانی مناسبی را از خود به نمایش بگذارد (Mettler et al., 2025). افزایش واکنش‌پذیری هیجانی افراد را مستعد مشکل‌ها و چالش‌های در تنظیم هیجان می‌کند و زمینه را برای افزایش رفتارهای ناهنجار و خودآسیب‌رسان یا حتی دیگرآسیب‌رسان فراهم می‌سازد (Schnabel et al., 2022).

یکی از روش‌های بهبود ویژگی‌های روان‌شناختی، روش مصاحبه انگیزشی است (Lim et al., 2025). این روش ترکیبی از روش‌های مراجع‌محوری، شناختی- رفتاری و انسان‌گرایانه برای کمک به مراجعان در جهت رفع یا حل احساس‌های دوگانه از طریق افزایش انگیزه درونی جهت تغییر رفتار می‌باشد (Uzun & Ozmaya, 2022). مصاحبه انگیزشی از چهار تکنیک اصلی ابراز همدلی، برجسته‌کردن

از جمله خودشفقتی، مطلوبیت اجتماعی و واکنش‌پذیری هیجانی از روش‌های درمانی موثر بهره برد. یکی از روش‌های موثر که اثربخشی آن بر متغیرهای خودشفقتی، مطلوبیت اجتماعی و واکنش‌پذیری هیجانی بررسی نشده یا کمتر مورد بررسی قرار گرفته، روش مصاحبه انگیزشی است. نتایج این پژوهش می‌تواند به متخصصان و درمانگران در جهت بهبود ویژگی‌های زنان نابارور که با مشکل‌ها و چالش‌های فراوانی مواجه هستند در شناخت بهتر مسائل روان‌شناختی آنان و میزان اثربخشی روش مصاحبه انگیزشی بر آنها کمک نماید. همچنین، نتایج این پژوهش می‌تواند به توسعه دامنه دانش روان‌شناسی و مشاوره در زمینه تصمیم‌گیری درباره اثربخشی مصاحبه انگیزشی بر خودشفقتی، مطلوبیت اجتماعی و واکنش‌پذیری هیجانی کمک نماید تا در صورت اثربخشی، آنان از روش مذکور جهت بهبود ویژگی‌های مذکور بهره ببرند. با توجه به مطالب مطرح‌شده، پژوهش حاضر با هدف تعیین اثربخشی مصاحبه انگیزشی بر خودشفقتی، مطلوبیت اجتماعی و واکنش‌پذیری هیجانی در زنان نابارور انجام شد.

روش‌شناسی

این پژوهش نیمه‌آزمایشی با طرح پیش‌آزمون، پس‌آزمون و پیگیری دو ماهه همراه با گروه کنترل بود. جامعه مطالعه حاضر همه زنان نابارور مراجعه‌کننده به بیمارستان امام علی (ع) شهر زاهدان در فصل بهار سال ۱۴۰۴ بودند. نمونه پژوهش ۴۰ نفر بود که با روش نمونه‌گیری هدفمند انتخاب و به‌صورت تصادفی در دو گروه مساوی (هر گروه ۲۰ نفر) جایگزین شدند. ملاک‌های انتخاب زنان نابارور پژوهش حاضر شامل گذشت ۲ تا ۱۰ سال از ازدواج و زندگی زناشویی، عدم استفاده از هیچ‌یک از روش‌های پیشگیری از بارداری، سن ۲۶ تا ۳۵ سال، حداقل تحصیلات دیپلم، عدم سابقه طلاق، عدم سابقه دریافت مصاحبه انگیزشی، عدم وقوع رخداد‌های تنش‌زا مانند طلاق و مرگ نزدیکان در سه ماه گذشته، عدم استفاده از سایر روش‌های آموزشی یا درمانی به‌صورت همزمان و عدم دریافت خدمات روان‌شناختی در سه ماه گذشته بودند. همچنین، ملاک‌های خروج از پژوهش شامل انصراف از ادامه همکاری، عدم همکاری در جلسه‌های مداخله و غیبت بیشتر از یک جلسه بودند.

و تاکید بر تفاوت در سبک‌زندگی، استفاده از واکنش‌های دفاعی تکامل‌یافته به‌جای واکنش‌های رشدنیافته و ناپخته و غلبه بر مقاومت‌های احتمالی مراجع و حمایت و تشویق او به استفاده از توانمندی‌ها و مهارت‌ها استفاده می‌کند (Miller, 2023). در مصاحبه انگیزشی درمانگر با توجه به شرایط خاص مراجع برای تغییر رفتار وی و غلبه بر تردید او برای قطع یا ادامه رفتار با وی مصاحبه می‌کند. در این روش درمانگر از همکاری به‌جای مواجهه، از تذکر به‌جای آموزش و از پرورش حس استقلال مراجع برای گرفتن تصمیم صحیح به‌جای به‌کارگیری اقتدار در مقام یک درمانگر استفاده می‌نماید (Zhu et al., 2024).

درباره اثربخشی مصاحبه انگیزشی پژوهش‌های اندکی انجام شده است و پژوهشی در این زمینه بر روی خودشفقتی، مطلوبیت اجتماعی و واکنش‌پذیری هیجانی در زنان نابارور یافت نشد. برای مثال، Isik et al (2025) ضمن پژوهشی به این نتیجه رسیدند که مصاحبه انگیزشی باعث کاهش اضطراب اجتماعی، افزایش خودشفقتی و بهبود آگاهی از خشونت در روابط عاشقانه در دانشجویان پرستاری مبتلا به اضطراب اجتماعی شد. در پژوهشی دیگر Khosrojerdi (2022) گزارش کرد که مصاحبه انگیزشی باعث کاهش خشم و تکانشگری و افزایش خودشفقتی نوجوانان ۲۵-۲۰ ساله شد. همچنین، نتایج پژوهش Sadeghi Chookami et al (2025) نشان داد که مصاحبه انگیزشی باعث کاهش بهبود تبعیت از درمان و کیفیت زندگی (از جمله روابط اجتماعی و محیط اجتماعی) افراد مبتلا به پرخوری دارای افسردگی شد. Parsafar et al (2024) ضمن پژوهشی به این نتیجه رسیدند که مصاحبه انگیزشی باعث کاهش اضطراب اجتماعی و اهمال‌کاری تحصیلی دانشجویان شد. علاوه بر آن، نتایج پژوهش Moosavi & Askari (2023) حاکی از آن بود که مصاحبه انگیزشی باعث بهبود قابل توجهی در مولفه‌های تنظیم هیجان در زنان مبتلا به اختلال‌های خوردن شد. در پژوهشی دیگر Shahbaazi et al (2021) گزارش کردند که هر دو روش رویکرد راه‌حل‌محور و مصاحبه انگیزشی در بهبود هیجان‌های موقعیت و تعارض‌های میان‌فردی دانشجویان مشروطی موثر بودند.

زنان نابارور در زندگی خود با مشکل‌های شناختی، اجتماعی و هیجانی بسیاری مواجه هستند و نیاز است برای بهبود ویژگی‌های آنها

برای آموزش ماند. پیش و پس از مداخله در گروه آزمایش و دو ماه بعد، هر دو گروه آزمایش و کنترل از نظر خودشفقتی، مطلوبیت اجتماعی و واکنش‌پذیری هیجانی ارزیابی شدند و در نهایت از آنها به دلیل شرکت آگاهانه در پژوهش تقدیر شد.

مداخله در پژوهش حاضر توسط پژوهشگر که دارای مدرک دوره مصاحبه انگیزشی بود در یکی از کلینیک‌های مشاوره و خدمات روان‌شناختی شهر زاهدان به صورت گروهی انجام شد. برای مصاحبه انگیزشی در پژوهش حاضر از پروتکل [Panahifar & Maheri](#) (Nouriani, 2021) استفاده شد. بنابراین، محتوای مصاحبه انگیزشی به تفکیک جلسه‌ها در جدول ۱ قابل مشاهده است.

مراحل اجرایی پژوهش حاضر به این شرح بود که پس از هماهنگی با بیمارستان امام علی (ع) اقدام به شناسایی نمونه‌ها با توجه به ملاک‌های ورود به مطالعه شد و این فرآیند تا زمان رسیدن حجم نمونه به ۴۰ نفر ادامه یافت و سپس نمونه‌ها به روش تصادفی با کمک قرعه‌کشی در دو گروه جایگزین شدند که به روش تصادفی یکی از گروه‌ها به عنوان گروه آزمایش و گروه دیگر به عنوان گروه کنترل در نظر گرفته شد. لازم به ذکر است که برای زنان نابارور اهمیت و ضرورت پژوهش و لزوم رعایت ملاحظات اخلاقی تشریح شد. گروه آزمایش ۸ جلسه ۷۵ دقیقه‌ای (هفته‌ای دو جلسه به مدت یک ماه) با روش مصاحبه انگیزشی آموزش دید و گروه کنترل در لیست انتظار

جدول ۱. محتوای مصاحبه انگیزشی به تفکیک جلسه‌ها

جلسه	محتوا
اول	معرفی اعضا و آشنایی با مدرس دوره مصاحبه انگیزشی، بیان انتظارات گروه و اعضا از یکدیگر، شرح قوانین گروه، توضیح برنامه آموزشی و آشنایی با مفهوم انگیزش
دوم	آموزش فرآیند و مراحل تغییر و درک ضرورت و احساس نیاز بیرونی برای تمایل درونی در راستای تغییر
سوم	شفاف‌سازی احساس‌ها با استفاده از تکنیک‌های سبک همدلانه، گوش دادن انعکاسی، درک دقیق، پذیرش و احترام و مدارا با مقاومت مراجع
چهارم	تمرکز بر دوسوگرایی مراجع، تمرکز بر چیزهای خوب و نه چندان خوب مرتبط با رفتار مراجع جهت ایجاد زمینه برای توسعه، گسترش و افزایش آگاهی از خطرهای از طریق سنجیدن هزینه‌ها و پاداش‌های رفتار فرد
پنجم	تاکید بر توانمندی مراجع در ارزیابی و سنجش میزان خودکارآمدی برای تغییر، استفاده از تکنیک‌های تمرین بارش مغزی و حل مسئله برای ترسیم نمودار سود و زیان کوتاه‌مدت و بلندمدت قبل از تصمیم‌گیری
ششم	درک ارزش‌ها به عنوان استانداردها، کیفیت‌ها و ویژگی‌هایی که به تعیین و برقراری هدف و جهت هدف‌ها و فعالیت‌ها کمک می‌کند، شناسایی ارزش‌ها توسط فرد برای افزایش توانمندی ایجاد فشار قابل ملاحظه برای تأثیرگذاری بر رفتار خویش
هفتم	آموزش بینش برای افزایش رضایت‌مندی، انرژی، عزت نفس و کاهش اضطراب به‌ویژه اضطراب‌های موقعیتی و تمرین ارزش‌ها طبق چهار مرحله شناسایی و علامت‌گذاری ارزش‌های دارای بیشترین اهمیت، انتخاب شش ارزش مهم و اصلی، اولویت‌بندی شش ارزش و تعریف هر یک از ارزش‌های شش‌گانه از نظر مراجع
هشتم	شناخت موقعیت‌های موثر در پی‌انگیزگی و شیوه‌های مقابله با آن، بازشناسی مشکل، کمک به مراجع در حل نگرانی‌ها و شیوه‌های مقابله با آنها و تلاش برای تغییر و خوش‌بینی

۲۶ گویه محاسبه می‌شود. بنابراین، پایین‌ترین نمره در آن ۲۶ و بالاترین نمره در آن ۱۳۰ است و نمره بالاتر حاکی از خودشفقتی بیشتر و مطلوب‌تر می‌باشد. [Neff \(2003\)](#) رویایی سازه مقیاس خودشفقتی را با روش تحلیل عاملی اکتشافی بررسی و نتایج حاکی از وجود شش عامل مهربانی با خود، قضاوت درباره خود، مشترکات انسانی، انزوا، ذهن آگاهی و فزون همانندسازی بود و پایایی آن را با روش آلفای کرونباخ ۰/۹۲ گزارش کرد. در پژوهشی داخلی،

در این پژوهش علاوه بر فرم اطلاعات جمعیت‌شناختی شامل دامنه سنی، مدت ازدواج و سطح تحصیلات از سه ابزار زیر استفاده شد.

۱) مقیاس خودشفقتی (Self-Compassion Scale): این مقیاس توسط [Neff \(2003\)](#) با ۲۶ گویه طراحی شد. برای پاسخگویی به هر گویه از لیکرت پنج گزینه‌ای از نمره یک (تقریباً هرگز) تا پنج (تقریباً همیشه) استفاده شد. نمره مقیاس خودشفقتی با مجموع نمره

است) استفاده شد و لازم به ذکر است که برخی گویه‌ها به صورت معکوس نمره گذاری می‌شوند. نمره مقیاس واکنش پذیری هیجانی با مجموع نمره ۲۱ گویه محاسبه می‌شود. بنابراین، پایین ترین نمره در آن ۰ و بالاترین نمره در آن ۸۴ است و نمره بالاتر حاکی از واکنش پذیری هیجانی بیشتر و نامطلوب تر می‌باشد. [Nock et al \(2008\)](#) روایی سازه مقیاس واکنش پذیری هیجانی را با روش تحلیل عاملی اکتشافی بررسی و نتایج حاکی از وجود سه عامل حساسیت، شدت و پایداری بود و پایایی آن را با روش آلفای کرونباخ ۰/۹۴ گزارش کردند. در پژوهشی داخلی، [Moghbeli Hanzaii et al \(2020\)](#) پایایی مقیاس واکنش پذیری هیجانی را با روش های ضریب آلفای کرونباخ و بازآزمایی به ترتیب ۰/۹۲ و ۰/۷۲ گزارش نمودند. در این پژوهش، مقدار پایایی مقیاس واکنش پذیری هیجانی از طریق ضریب همبستگی بین گویه های آن ۰/۸۹ محاسبه شد.

داده های این مطالعه با روش های کای اسکوتر، تحلیل واریانس با اندازه گیری مکرر و آزمون تعقیبی بونفرونی در نرم افزار SPSS-27 در سطح معناداری ۰/۰۵ تحلیل شدند.

یافته ها

ریزشی در نمونه های هیچ یک از دو گروه آزمایش و کنترل اتفاق نیفتاد و نرخ مشارکت در هر دو گروه ۱۰۰ درصد بود. نتایج مقایسه اطلاعات جمعیت شناختی زنان نابارور گروه های آزمایش و کنترل بر اساس آزمون کای اسکوتر در جدول ۲ قابل مشاهده است.

[Karimi & Namdarpour \(2023\)](#) پایایی مقیاس خودشفقتی را با روش ضریب آلفای کرونباخ ۰/۸۷ گزارش نمودند. در این پژوهش، مقدار پایایی مقیاس خودشفقتی از طریق ضریب همبستگی بین گویه های آن ۰/۹۰ محاسبه شد.

۲) مقیاس مطلوبیت اجتماعی (Social Desirability Scale): این مقیاس توسط [Crowne & Marlowe \(1960\)](#) با ۳۳ گویه طراحی شد. برای پاسخگویی به هر گویه از دو گزینه با نمره یک (صحیح) و صفر (غلط) استفاده شد و لازم به ذکر است که برخی گویه ها به صورت معکوس نمره گذاری می‌شوند. نمره مقیاس مطلوبیت اجتماعی با مجموع نمره ۳۳ گویه محاسبه می‌شود. بنابراین، پایین ترین نمره در آن ۰ و بالاترین نمره در آن ۳۳ است و نمره بالاتر حاکی از مطلوبیت اجتماعی بیشتر و بهتر می‌باشد. [Crowne & Marlowe \(1960\)](#) روایی صوری و محتوایی مقیاس مطلوبیت اجتماعی را با نظر متخصصان تایید و پایایی آن را با روش بازآزمایی ۰/۸۰ گزارش کردند. در پژوهشی داخلی، [Bahadori Khosroshahi & Barghi \(2019\)](#) پایایی مقیاس مطلوبیت اجتماعی را با روش ضریب آلفای کرونباخ ۰/۸۸ گزارش نمودند. در این پژوهش، مقدار پایایی مقیاس مطلوبیت اجتماعی از طریق ضریب همبستگی بین گویه های آن ۰/۸۴ محاسبه شد.

۳) مقیاس واکنش پذیری هیجانی (Emotional Reactivity Scale): این مقیاس توسط [Nock et al \(2008\)](#) با ۲۱ گویه طراحی شد. برای پاسخگویی به هر گویه از لیکرت پنج گزینه ای از نمره صفر (اصلاً شبیه من نیست) تا چهار (کاملاً شبیه من

جدول ۲. نتایج مقایسه اطلاعات جمعیت شناختی زنان نابارور گروه های آزمایش و کنترل بر اساس آزمون کای اسکوتر

متغیر	سطح	گروه آزمایش		گروه کنترل		معناداری
		تعداد	درصد	تعداد	درصد	
دامنه سنی	۲۶ تا ۳۰ سال	۱۲	۶۰	۱۴	۷۰	>۰/۰۵
	۳۱ تا ۳۵ سال	۸	۴۰	۶	۳۰	
	۲ تا ۴ سال	۱۰	۵۰	۸	۴۰	
مدت گذشته از ازدواج	۵ تا ۷ سال	۷	۳۵	۸	۴۰	>۰/۰۵
	۸ تا ۱۰ سال	۳	۱۵	۴	۲۰	
	دیپلم	۵	۲۵	۷	۳۵	
تحصیلات	کارشناسی	۱۱	۵۵	۱۰	۵۰	>۰/۰۵

بر اساس آزمون کای اسکوتر و همان‌طور که در جدول ۲ مشاهده می‌شود، زنان نابارور گروه‌های آزمایش و کنترل از نظر دامنه سنی، مدت گذشته از ازدواج و تحصیلات تفاوت معناداری با یکدیگر نداشتند ($P>0/05$). نتایج میانگین و انحراف معیار پیش‌آزمون،

جدول ۳. نتایج میانگین و انحراف معیار پیش‌آزمون، پس‌آزمون و پیگیری دو ماهه خودشفقتی، مطلوبیت اجتماعی و واکنش‌پذیری هیجانی زنان نابارور گروه‌های آزمایش و کنترل

متغیر	مرحله	گروه آزمایش		گروه کنترل	
		میانگین	انحراف معیار	میانگین	انحراف معیار
خودشفقتی	پیش‌آزمون	۴۷/۶۹	۴/۳۷	۴۹/۶۰	۴/۶۸
	پس‌آزمون	۶۳/۲۵	۴/۲۹	۴۹/۷۲	۴/۳۱
	پیگیری دو ماهه	۶۲/۱۷	۴/۴۰	۴۸/۸۶	۴/۴۵
مطلوبیت اجتماعی	پیش‌آزمون	۱۵/۶۸	۲/۲۵	۱۶/۳۸	۲/۳۷
	پس‌آزمون	۲۱/۰۸	۲/۳۱	۱۶/۷۴	۲/۴۱
	پیگیری دو ماهه	۲۱/۲۸	۲/۲۹	۱۶/۸۲	۲/۱۹
واکنش‌پذیری هیجانی	پیش‌آزمون	۵۲/۳۷	۶/۶۱	۵۱/۳۵	۶/۳۰
	پس‌آزمون	۴۰/۱۶	۴/۳۷	۵۰/۶۹	۶/۲۸
	پیگیری دو ماهه	۴۱/۲۸	۴/۴۲	۵۰/۸۶	۶/۳۴

همگنی واریانس‌های متغیرها بر اساس آزمون لوین، پیش‌فرض همگنی کوواریانس‌های متغیرها بر اساس بارتلت، پیش‌فرض همگنی ماتریس‌های واریانس-کوواریانس بر اساس آزمون ام‌باکس و پیش‌فرض شیب رگرسیون متغیرها بر اساس اثر تعاملی گروه و پیش‌آزمون رد نشد ($P>0/05$). نتایج تحلیل واریانس با اندازه‌گیری مکرر برای تعیین اثربخشی مصاحبه انگیزشی بر خودشفقتی، مطلوبیت اجتماعی و واکنش‌پذیری هیجانی در زنان نابارور در جدول ۴ ارائه شد.

بر اساس میانگین‌ها و همان‌طور که در جدول ۳ مشاهده می‌شود، میانگین زنان نابارور گروه آزمایش در مقایسه با گروه کنترل از مرحله پیش‌آزمون نسبت به مراحل پس‌آزمون و پیگیری در متغیرهای خودشفقتی و مطلوبیت اجتماعی افزایش بیشتر و در متغیر واکنش‌پذیری هیجانی کاهش بیشتری یافته است. پیش‌فرض‌های تحلیل واریانس با اندازه‌گیری مکرر حاکی از برقراری پیش‌فرض نرمال بودن متغیرها در گروه‌ها و به تفکیک مراحل ارزیابی بر اساس آزمون‌های کولموگروف-اسمیرنوف و شاپیرو-ویلک، پیش‌فرض

جدول ۴. نتایج تحلیل واریانس با اندازه‌گیری مکرر برای تعیین اثربخشی مصاحبه انگیزشی بر خودشفقتی، مطلوبیت اجتماعی و واکنش‌پذیری هیجانی در زنان نابارور

متغیر	منبع تغییرات	میانگین مجزورات	آماره F	سطح معناداری	مجذور اتا	توان آماری
خودشفقتی	زمان	۱۶۸/۵۷	۲۷/۰۱	$<0/001$	۰/۷۳	۱/۰۰
	زمان*گروه	۷۵/۳۴	۱۲/۰۷	$<0/001$	۰/۷۶	۱/۰۰
	گروه	۱۸۹/۰۳	۸/۳۵	$<0/001$	۰/۴۶	۰/۸۹
مطلوبیت اجتماعی	زمان	۶۹/۴۷	۲۱/۰۵	$<0/001$	۰/۷۰	۱/۰۰

زمان*گروه	۵۵/۰۲	۱۶/۶۷	<۰/۰۰۱	۰/۷۸	۱/۰۰
گروه	۸۷/۱۶	۱۰/۱۹	<۰/۰۰۱	۰/۵۵	۱/۰۰
زمان	۱۰۳/۶۴	۲۳/۷۱	<۰/۰۰۱	۰/۷۳	۱/۰۰
زمان*گروه	۸۵/۳۰	۱۹/۵۱	<۰/۰۰۱	۰/۸۱	۱/۰۰
گروه	۱۱۵/۲۸	۱۲/۳۷	<۰/۰۰۱	۰/۵۹	۱/۰۰

واکنش پذیری
هیجانی

است، لذا روش مداخله مصاحبه انگیزشی سبب تغییر هر سه متغیر شده است. نتایج آزمون تعقیبی بونفرونی برای مقایسه مصاحبه انگیزشی بر خودشفقتی، مطلوبیت اجتماعی و واکنش پذیری هیجانی در زنان نابارور بر اساس مراحل ارزیابی در جدول ۵ ارائه شد.

بر اساس تحلیل واریانس با اندازه گیری مکرر و همان طور که در جدول ۴ مشاهده می شود، اثر زمان، تعامل زمان و گروه و گروه برای متغیرهای خودشفقتی، مطلوبیت اجتماعی و واکنش پذیری هیجانی در زنان نابارور معنادار بود ($P < ۰/۰۰۱$). از آنجایی که اثر گروه معنادار

جدول ۵. نتایج آزمون تعقیبی بونفرونی برای مقایسه مصاحبه انگیزشی بر خودشفقتی، مطلوبیت اجتماعی و واکنش پذیری هیجانی در زنان نابارور بر اساس مراحل ارزیابی

متغیر	مراحل ارزیابی	اختلاف میانگین ها	خطای استاندارد	سطح معناداری
خودشفقتی	پیش آزمون	پس آزمون	۱۲/۲۵ -	۰/۱۲
	پیش آزمون	پیگیری	۱۲/۶۸ -	۰/۱۴
	پس آزمون	پیگیری	۱/۰۵	۰/۱۳
مطلوبیت اجتماعی	پیش آزمون	پس آزمون	۴/۳۶ -	۰/۱۳
	پیش آزمون	پیگیری	۴/۴۱ -	۰/۱۲
	پس آزمون	پیگیری	۰/۰۳ -	۰/۰۹
واکنش پذیری هیجانی	پیش آزمون	پس آزمون	۹/۶۸	۰/۱۱
	پیش آزمون	پیگیری	۸/۷۵	۰/۱۵
	پس آزمون	پیگیری	۰/۹۶ -	۰/۱۲

نتایج این پژوهش نشان داد که مصاحبه انگیزشی باعث افزایش خودشفقتی در زنان نابارور شد که این نتیجه همسو با نتایج پژوهش های Isik et al (2025) مبنی بر اثربخشی مصاحبه انگیزشی بر افزایش خودشفقتی در دانشجویان پرستاری مبتلا به اضطراب اجتماعی و Khosrojerdi (2022) مبنی بر اثربخشی مصاحبه انگیزشی بر افزایش خودشفقتی نوجوانان بود. در تبیین اثربخشی مصاحبه انگیزشی بر افزایش خودشفقتی در زنان نابارور می توان گفت که زنان نابارور در جریان مصاحبه انگیزشی یاد گرفتند که با به کارگیری تکنیک های ارائه شده از جمله شناسایی ارزش ها نسبت به یادگیری برانگیخته شوند و بتوانند بر رفتار خویش تاثیر بگذارند و آنها را هدایت نمایند و به بینش مناسبی در این زمینه دست یابند. دستیابی به این بینش درباره خود از طریق افزایش رضایت مندی، انرژی، عزت نفس و کاهش سبب توانست سبب افزایش خودشفقتی گردد. نکته حائز اهمیت دیگر اینکه مصاحبه انگیزشی یک روش

بر اساس آزمون تعقیبی بونفرونی و همان طور که در جدول ۵ مشاهده می شود، در زنان نابارور در هر سه متغیر خودشفقتی، مطلوبیت اجتماعی و واکنش پذیری هیجانی بین مرحله پیش آزمون با مراحل پس آزمون و پیگیری تفاوت معناداری وجود داشت ($P < ۰/۰۰۱$)، اما در هیچ یک از آنها بین مراحل پس آزمون پیگیری تفاوت معناداری وجود نداشت ($P > ۰/۰۵$).

بحث و نتیجه گیری

با توجه به مشکل های فراوانی که زنان نابارور با آن مواجه هستند و لزوم مداخله جهت بهبود ویژگی های آنان، پژوهش حاضر با هدف تعیین اثربخشی مصاحبه انگیزشی بر خودشفقتی، مطلوبیت اجتماعی و واکنش پذیری هیجانی در زنان نابارور انجام شد.

مراجع محور باری تقویت و انگیزه درونی برای تغییر است که به زنان نابارور کمک کرد تا هم خود را با شرایط و موقعیت‌های گوناگون دشوار سازگار نمایند و هم با خود مهربان‌تر باشند و با شفقت بیشتری نسبت به خود رفتار کنند. در نتیجه، این عوامل سبب شدند که مصاحبه انگیزشی نقش موثری در افزایش خودشفقتی در زنان نابارور داشته باشد.

همچنین، نتایج این پژوهش نشان داد که مصاحبه انگیزشی باعث افزایش مطلوبیت اجتماعی در زنان نابارور شد که این نتیجه از جهاتی همسو با نتایج پژوهش‌های [Sadeghi Chookami et al \(2025\)](#) مبنی بر اثربخشی مصاحبه انگیزشی بر بهبود روابط اجتماعی و محیط اجتماعی افراد مبتلا به پرخوری دارای افسردگی و [Parsafar et al \(2024\)](#) مبنی بر اثربخشی مصاحبه انگیزشی بر کاهش اضطراب اجتماعی دانشجویان بود. در تبیین اثربخشی مصاحبه انگیزشی بر افزایش مطلوبیت اجتماعی در زنان نابارور می‌توان گفت که مصاحبه انگیزشی به زنان نابارور کمک کرد تا در فضایی امن به بیان دلایل نیاز به تغییر خود بپردازند و انگیزه‌های درونی در این زمینه را در خود شناسایی کنند. بنابراین، مصاحبه انگیزشی با افزایش انگیزه درونی زنان نابارور به آنان کمک نمود تا در موقعیت‌های اجتماعی واکنشی در متناسب با هنجارهای جامعه از خود بروز دهند. در نتیجه، این عوامل سبب شدند که مصاحبه انگیزشی نقش موثری در افزایش مطلوبیت اجتماعی در زنان نابارور داشته باشد.

علاوه بر آن، نتایج این پژوهش نشان داد که مصاحبه انگیزشی باعث کاهش واکنش‌پذیری هیجانی در زنان نابارور شد که این نتیجه از جهاتی همسو با نتایج پژوهش‌های [Moosavi & Askari \(2023\)](#) مبنی بر اثربخشی مصاحبه انگیزشی بر بهبود تنظیم هیجان در زنان مبتلا به اختلال‌های خوردن و [Shahbaazi et al \(2021\)](#) مبنی بر اثربخشی مصاحبه انگیزشی در بهبود هیجان‌های موقعیت بود. در تبیین اثربخشی مصاحبه انگیزشی بر کاهش واکنش‌پذیری هیجانی در زنان نابارور می‌توان گفت که مصاحبه انگیزشی به زنان نابارور کمک کرد تا از ضرورت و احساس نیاز بیرونی به سمت ضرورت، نیاز و تمایل درونی برای تغییر حرکت کنند و با استفاده از تکنیک‌های سبک همدلانه، گوش‌دادن انعکاسی، درک عمیق، پذیرش، احترام و مدارا با مقاومت مراجع، احساس‌های خود را مبنی

بر تحت فشار و اجبار بودن برای تغییر را به هر شکلی برون‌ریزی و تخلیه کنند یا به شفاف‌سازی احساس‌ها و هیجان‌ها دست یابند. نکته حائز اهمیت دیگر اینکه استفاده از مصاحبه انگیزشی سبب شد تا انگیزه زنان نابارور در انجام فعالیت‌های مختلف ارتقاء یابد و به پیامدهای مثبتی در زندگی دست یابد. در نتیجه، این عوامل سبب شدند که مصاحبه انگیزشی نقش موثری در کاهش واکنش‌پذیری هیجانی در زنان نابارور داشته باشد.

مهم‌ترین محدودیت‌های این پژوهش شامل استفاده از ابزارهای خودگزارشی جهت گردآوری داده‌ها، محدود شدن نمونه پژوهش به زنان نابارور مراجعه‌کننده به بیمارستان امام علی (ع) شهر زاهدان و استفاده از روش نمونه‌گیری هدفمند بودند. بنابراین، استفاده از ابزارهای دیگر گزارشی یا مصاحبه و مشاهده و تکرار پژوهش حاضر بر روی سایر زنان نابارور سایر شهرها و حتی سایر گروه‌های آسیب‌پذیر مانند زنان مبتلا به سرطان سینه و غیره پیشنهاد می‌شود. به‌عنوان پیشنهاد پژوهشی دیگر می‌توان به مقایسه اثربخشی مصاحبه انگیزشی با سایر روش‌ها از جمله پذیرش و تعهد، ذهن‌آگاهی، روان‌شناسی مثبت‌نگر و غیره اشاره کرد.

همواره در تعمیم یافته‌های پژوهش باید احتیاط گردد و به محدودیت‌ها نیز توجه شود. همچنین، هر پژوهشی نیز دارای تلویحات کاربردی مربوط به خود می‌باشد و این پژوهش از این قاعده مستثنی نیست. به‌طور کلی، نتایج این پژوهش نشان داد که مصاحبه انگیزشی باعث افزایش خودشفقتی و مطلوبیت اجتماعی و کاهش واکنش‌پذیری هیجانی در زنان نابارور شد. طبق نتایج این مطالعه، مشاوران و روان‌شناسان می‌توانند از روش مصاحبه انگیزشی در کنار سایر روش‌های آموزشی جهت بهبود ویژگی‌های روان‌شناختی از جمله افزایش خودشفقتی و مطلوبیت اجتماعی و کاهش واکنش‌پذیری هیجانی در زنان نابارور استفاده نمایند.

تعارض منافع

در این مقاله هیچ تعارض منافی وجود نداشت.

حامی مالی

پژوهش حاضر با هزینه شخصی و بدون هیچ حامی مالی انجام شد.

ملاحظات اخلاقی

<https://dorl.net/dor/20.1001.1.17352029.1402.21.2.1.0.3>

- Khosrojerdi, S. (2022). *The effectiveness of motivational interview-based therapy in reducing anger, impulsivity and increasing self-compassion for young people aged 20-25 in Sabzevar*. MA Dissertation, Sabzevar Islamic Azad University. <https://theses.iaius.ac.ir/abstract/thesis-22074.html>
- King, B. M. (2022). The influence of social desirability on sexual behavior surveys: A review. *Archives of Sexual Behavior*, 51(3), 1495-1501. <https://doi.org/10.1007/s10508-021-02197-0>
- Kuiper, K. C., Swaab, H., Tartaglia, N., Cordeiro, L., & Van Rijn, S. (2023). Emotional reactivity and expressivity in young children with sex chromosome trisomies: evidence from psychophysiological and observational data. *Child Neuropsychology*, 29(4), 569-587. <https://doi.org/10.1080/09297049.2022.2102161>
- Lim, K., Jung, Y. C., & Kim, B. H. (2025). Evaluating motivational interview quality using large language models and hidden Markov models. *BMC Psychiatry*, 25(908), 1-12. <https://doi.org/10.1186/s12888-025-07391-1>
- Lu, Q., Cheng, Y., Zhou, Z., Fan, J., Chen, J., Yan, C., & et al. (2025). Effects of emotions on IVF/ICSI outcomes in infertile women: A systematic review and meta-analysis. *Journal of Assisted Reproduction and Genetics*, 42(4), 1083-1099. <https://doi.org/10.1007/s10815-025-03388-7>
- Meneo, D., Martoni, M., Giannandrea, A., Tengattini, V., & Bahlioni, C. (2024). Mindfulness and self-compassion in dermatological conditions: A systematic narrative review. *Psychology & Health*, 39(2), 268-300. <https://doi.org/10.1080/08870446.2022.2070619>
- Mettler, J., Cho, S., Stern, M., & Heath, N. L. (2025). Negative and positive emotional reactivity in women with and without a history of self-injury. *Psychological Reports*, 128(3), 1690-1707. <https://doi.org/10.1177/00332941231180118>
- Miller, W. R. (2023). The evolution of motivational interviewing. *Behavioural and Cognitive Psychotherapy*, 51(6), 616-632. <https://doi.org/10.1017/s1352465822000431>
- Moghbali Hanzaii, M., Zanjani, Z., & Omid, A. (2020). Psychometric properties of the Persian version of the emotional reaction scale (ERS) in students. *Journal of Jiroft University of Medical Sciences*, 7(1), 302-312. <http://journal.jmu.ac.ir/article-1-297-en.html>
- Moosavi, S. P., & Askari, A. (2023). The effectiveness of motivational interviewing on emotional regulation components in women with eating disorders. *Psychology of Woman Journal*, 4(1), 170-179. <https://doi.org/10.61838/kman.pwj.4.1.20>
- Neff, K. D. (2003). The development and validation of a scale to measure self-compassion. *Self and Identity*, 2(3), 223-250.

برای زنان نابارور اهمیت و ضرورت پژوهش و لزوم رعایت ملاحظات اخلاقی تشریح شد.

مشارکت نویسندگان

در انجام این پژوهش مشارکت وجود داشت.

تشکر و قدردانی

در پایان از مسئولان بیمارستان امام علی (ع) شهر زاهدان و زنان نابارور تشکر می‌گردد.

References

- Bahadori Khosroshahi, J., & Barghi, I. (2019). The role of social utility and acceptance in predicting academic self-efficacy of high school students. *Quarterly Journal of Environmental Education and Sustainable Development*, 8(1), 133-144. <https://doi.org/10.30473/ee.2019.6330>
- Britz, S., Rader, L., Gauggel, S., & Mainz, V. (2023). An English list of trait words including valence, social desirability, and observability ratings. *Behavior Research Methods*, 55(5), 2669-2686. <https://doi.org/10.3758/s13428-022-01921-5>
- Crowne, D. P., & Marlowe, D. (1960). *Marlowe-Crowne social desirability scale (M-C SDS)*. APA PsycTests. <https://psycnet.apa.org/doi/10.1037/t05257-000>
- De Boer, M. L., Bondevik, H., & Solbraekke, K. N. (2020). Beyond pathology: Women's lived experiences of melancholy and mourning in infertility treatment. *Medical Humanities*, 46(3), 214-225. <https://doi.org/10.1136/medhum-2018-011586>
- Genin, M., Vinson, E., Lagrange, A., & Le Barbenchon, E. (2022). Self-compassion and resistance to persuasion. *Psychology & Health*, 37(10), 1241-1252. <https://doi.org/10.1080/08870446.2021.1941959>
- Isik, M., Akbas, P., & Ozkan Sat, S. (2025). The impact of motivational interviewing on social anxiety, self-compassion, and dating violence among nursing students with social anxiety: a randomized controlled trial. *Current Psychology*, 44, 14738-14749. <https://doi.org/10.1007/s12144-025-08197-w>
- Karakas, S., Akarsu, R. H., Tandogan, O., & Sahan, O. (2024). "The biggest disappointment": women's expectations from sex are ignored, from the perspective of infertile women. *Journal of Reproductive and Infant Psychology*, 42(5), 842-854. <https://doi.org/10.1080/02646838.2023.2243296>
- Karimi, E., & Namdarpour, F. (2023). The structural equation of marital satisfaction based on personality traits (FFINEO) and attachment styles based on the mediating role of self-compassion among couples in the second decade of life. *Journal of Research in Behavioral Sciences*, 21(2), 329-339.

- Psychosomatic Medicine*, 84(9), 1077-1086.
<https://doi.org/10.1097/psy.0000000000001118>
- Shahbaazi, P., Taklavi, S., & Narimani, M. (2021). The comparison of effectiveness of solution - focused approach and motivational interviewing on situational emotions and interpersonal conflicts in probationary students. *Rooyesh-e-Ravanshenasi*, 9(12), 55-64.
<https://dor.isc.ac/dor/20.1001.1.2383353.1399.9.12.7.2>
- Sharma, A., Kamboj, N., Saraswathy, K. N., Puri, M., Babu, N., & Mahajan, C. (2023). Knowledge, attitude, and practice of infertility: a comparative study in infertile and fertile Indian women. *Journal of Biosocial Science*, 55(5), 947-959.
<https://doi.org/10.1017/s0021932022000347>
- Tan, H. C., Ho, J. A., Kumarusamy, R., & Sambasivan, M. (2022). Measuring social desirability bias: Do the full and short versions of the Marlowe-Crowne Social Desirability scale matter? *Journal of Empirical Research on Human Research Ethics*, 17(3), 382-400.
<https://doi.org/10.1177/15562646211046091>
- Uzun, S., & Ozmay, E. (2022). The effect of motivational interview conducted by nurses on quality of life: Meta-analysis. *Perspectives in Psychiatric Care*, 58(4), 2449-2459. <https://doi.org/10.1111/ppc.13080>
- Zhou, X., Liang, S., Ji, D., Liang, C., & Cao, Y. (2025). Analysis of emotional fluctuations in infertile women during ART treatment: The impact of ovarian hyperstimulation. *Journal of Psychosomatic Obstetrics and Gynaecology*, 46(1), 2500929.
<https://doi.org/10.1080/0167482x.2025.2500929>
- Zhu, S., Sinha, D., Kirk, M., Michalopoulou, M., Hajizadeh, A., Wren, G., & et al. (2024). Effectiveness of behavioural interventions with motivational interviewing on physical activity outcomes in adults: systematic review and meta-analysis. *BMJ Clinical Research*, 386, e078713.
<https://doi.org/10.1136/bmj-2023-078713>
- <https://psycnet.apa.org/doi/10.1080/15298860309027>
- Neff, K. D. (2023). Self-compassion: Theory, method, research, and intervention. *Annual Review of Psychology*, 74, 193-218.
<https://doi.org/10.1146/annurev-psych-032420-031047>
- Njogu, A., Kaburu, F., Njogu, J., Barasa, E., Mutisya, A., & Luo, Y. (2023). The effect of self-compassion-based programs for infertility (SCPI) on anxiety and depression among women pursuing fertility treatment: a three-armed, randomised controlled trial. *Journal of Assisted Reproduction and Genetics*, 40(4), 911-927.
<https://doi.org/10.1007/s10815-023-02771-6>
- Nock, M. K., Wedig, M. M., Holmberg, E. B., & Hooley, J. M. (2008). The emotion reactivity scale: Development, evaluation, and relation to self-injurious thoughts and behaviors. *Behavior Therapy*, 39(2), 107-116.
<https://doi.org/10.1016/j.beth.2007.05.005>
- Nwosu, I. A., Njemanze, V. C., Ekpechu, J. O., Eteng, M. J., Ukan, J. A., Eyisi, E. C., & et al. (2022). Prevalence and determinants of use of traditional methods of infertility treatment among women attending infertility clinic in Southeast Nigeria. *African Journal of Reproductive Health*, 26(3), 63-73. <https://doi.org/10.29063/ajrh2022/v26i3.8>
- Ozturk, R., Bloom, T. L., Li, Y., & Bullock, L. F. C. (2021). Stress, stigma, violence experiences and social support of US infertile women. *Journal of Reproductive and Infant Psychology*, 39(2), 205-217.
<https://doi.org/10.1080/02646838.2020.1754373>
- Panahifar, S., & Maheri Nouriani, Z. (2021). An investigation into motivational interview training on cognitive regulation and students' academic engagement. *Iranian Journal of Medical Education*, 21(44), 443-451. <https://ijme.mui.ac.ir/article-1-5286-en.html>
- Parsafar, A., Asgharnejad, Farid, A. A., Dortaj, F., & Zare Bahramabadi, M. (2024). Investigating the effectiveness of motivational interviewing on social anxiety and academic procrastination among students. *Journal of Adolescent and Youth Psychological Studies*, 5(3), 55-64.
<https://doi.org/10.61838/kman.jayps.5.3.6>
- Sadeghi Chookami, E., Abolghasemi, A., & Kafi, S. M. (2025). The effectiveness of motivational interviewing on adherence to treatment and quality of life in individuals with binge eating disorder and depression. *Journal of Modern Psychological Researches*, 20(78), 160-172.
<https://doi.org/10.22034/jmpr.2025.64838.6566>
- Schnabel, K., Schulz, S. M., & Witthoft, M. (2022). Emotional reactivity, emotion regulation, and regulatory choice in somatic symptom disorder.